

Sedaj se v programu pojavi naslednji vprašaj za INPUT na 110 vrstici. Če sedaj vtipkamo samo en podatek, se prikažeta dva vprašaja (??), kar pomeni, da program zahteva več podatkov, ki jih vtipkamo ločene z vejicami. Če pa poskušamo vtipkati več podatkov, se pojavi sporočilo ?EXTRA IGNORED, kar pomeni, da podatke ne upošteva. Vrstica 120 nam izpiše besedo STEVILO pred vprašajem.

INPUT stavek ne moremo nikoli uporabiti neposredno, ampak samo v BASIC programu.

INPUT

Tip: Input/Output stavek

Format: INPUT# < številka datoteke > , < lista spremenljivk >

Delovanje: To je po navadi najlažja in najhitrejša pot, da preberemo podatke, ki smo jih shranili na disketi ali kaseti. Podatke bere v njihovi celotni dolžini, za razliko od GET# stavka, ki jih bere znak za znakom. Najprej moramo datoteko odpreti z OPEN stavkom, nato pa lahko uporabimo INPUT#.

INPUT# stavek predpostavlja, da je spremenljivke konec, ko prebere CHR\$(13) (RETURN kodo), vejico (,), podpičje (;) ali dvopičje (:).

Če je tip spremenljivke numeričen podatek, INPUT# pa sprejme nenumerične znake, se izpiše BAD DATA ERROR. INPUT# lahko prebere stringe dolge do 80 znakov, če je string daljši, izpiše STRING TOO LONG napako.

Kadar uporabljamo INPUT# stavek s #3 (ekran), nam prebere celotno logično vrstico ter premakne kursor v naslednjo vrstico.

Primeri: 10 INPUT# 1,A
20 INPUT# 2, A\$, B\$